

(22) И проводи царь Иоакимъ мажие въ Египетъ, Елнатана Аховоровъ синъ, и мажие съ него въ Египетъ. (23) та изведохъ Урия изъ Египетъ, и го доведохъ при царь Иоакимъ; и порази го съ ножъ, и хвърли трупътъ му въ гробищата на простийтъ народъ. (24) Но Уржката на Ахикама Сафаниовътъ синъ бѣ съ Иеремия за да го не предадатъ въ рабата на людните та да го убиятъ.

ГЛАВА 27.

Въ началото на царуванието на Иоакима Иосинътъ синъ, Юдинътъ царь, биде това слово къмъ Иеремия отъ Господъ и рече: —

(2) Така ми говори Господъ: Направи си узи и хомоти, и бтури ги на вратътъ си, (3) и проводи ги на Едомскитъ царь, и на Маавскитъ царь, и на царя на Аммоновите синове, и на Тирскитъ царь, и на Сидонскитъ царь чрезъ рабата на онзи посланици които дохождатъ въ Иерусалимъ при Седекия Юдинътъ царь; (4) и дай имъ заповѣдъ за господарите имъ и какви: Така говори Господъ Саваотъ, Богъ Израилъ: Така ще кажете на господарите си: (5) „АЗЪ направихъ земята, човѣтка, и животните що сѫ по лицето на земята, чрезъ голѣмата си сила и чрезъ пространната си машца; и дадохъ я на когото благоволихъ.“ (6) И днеска азъ да дохѫтъ всички тѣзи места въ рабата на Навуходоносора Вавилонскитъ царь, братътъ си: тѣхъ юните полскиятъ завръзе да дадохъ нему за да му слугуватъ. (7) И всичкиятъ народи ще работятъ нему, и на сина му, и на синътъ на сина му, „додѣ дойде времето и на неговата земя; и много народи и велики царе ще го покорятъ.“ (8) И народъ или царство което не ще да работи на този Навуходоносор Вавилонскитъ царь, и което не ще да тури вратътъ си подъ хомотъта на Вавилонскитъ царь, — азъ ще накажъ, говори Господъ, онзи народъ съ ножъ, съ гладъ, и съ моръ додѣ го истрѣбя чрезъ неговата рабка.

у4 Цар. 22; 12, 14.

Гл. 39; 14.

^a Седекия. Виж. Ст. 3, 12, 20. Гл. 28; 1.

^b Гл. 28; 10, 12. Виж. Иез. 4; 1.

12; 3. 24; 3, и др.

¶ Псал. 115; 15.

146; 6. Иса. 45; 12.

^s Псал. 115; 16. Дан.

4; 17, 25, 32.

^d Гл. 28; 14.

^e Гл. 25; 9. 43; 10.

Иез. 29; 18, 20.

(9) А вий не слушайте пророчите си, нито чародѣите си, нито съновидците си, нито прокобителите си, нито омааетелите си които ви говорятъ и казватъ: Нѣма да работите на Вавилонскитъ царь; (10) защото ^ити ви пророчествуватъ лъжа, за да ви отдалечатъ отъ земята ви, и да ви испадътъ, и да загинете. (11) А народътъ който подложи вратътъ си подъ яремъта на Вавилонскитъ царь и му работи, него ще остави да остане още въ земята си, говори Господъ; и ще я работи, и ще обитава въ нея.

(12) Говорихъ и на Седекия Юдинътъ царь по всички тѣзи слова, и рѣкъ: Наведете вратоветъ си подъ хомотъта на Вавилонскитъ царь, и работете нему и на людните му, и ще живѣте. (13) „Зашо да умрете, ти и лѣдуетъ ти, отъ ножъ, отъ гладъ, и отъ моръ, както Господъ говори противъ народътъ който не работи на Вавилонскитъ царь?“ (14) За то не слушайте думите на пророчите които ви говорятъ и казватъ: Нѣма да работите на Вавилонскитъ царь; защото ^ити ви пророчествуватъ лъжа. (15) Понеже азъ не съмъ ги проводилъ, говори Господъ, и тѣ пророчествуватъ лъжливо въ моето име, за да ви испадътъ, и да погинете, вий и пророчите които ви пророчествуватъ.

(16) Говорихъ и на священиците и на всички тѣзи людие и казахъ: Така говори Господъ: Не слушайте думите на пророчите си които ви пророчествуватъ и казватъ: Ето, „съсадите на домътъ Господенъ ще се прѣнесатъ подири малко отъ Вавилонъ; защото тѣ ви пророчествуватъ лъжа.“ (17) Не слушайте ги: работете на Вавилонскитъ царь, и ще живѣте. Зашо този градъ да се запусти? (18) Ако ли сѫ тѣ пророчи, и ако е словото Господне съ тѣхъ, нека се помолятъ сега Господу Саваоту, та съсадите които сѫ оставили въ домътъ Господенъ, и въ домътъ на Юдинътъ царь, и въ Иерусалимъ да не отидатъ у Вавилонъ.

(19) Защото така говори Господъ Саваотъ ^иза стѣповете, и за мърдното море, и за

ж Гл. 28; 14. Дан. 2; 38.

^z Гл. 2 Лѣт. 36; 20.

^и Гл. 25; 12. 50; 27.

Дан. 5; 26.

^t Гл. 25; 14.

^к Ст. 14.

^и Гл. 28; 1. 38; 17.

^и Иез. 18; 31.

и Гл. 14; 14. 23; 21.

29; 8, 9.

^о 2 Лѣт. 36; 7, 10.

Гл. 28; 3. Дан. 1; 2.

^и 4 Цар. 25; 13, и др.

Гл. 52; 17, 20, 21.